Nr. 62. **Poznań, poniedziałek 4. czerwca 1928.** **X. Rok.**

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na czerwiec 1928 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na poczt ach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.

DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.

Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Z dziedziny zagadnień podatkowych.

Zagadnienia podatkowe bezsprzecznie należy odnieść do najbardziej poważnych kwestji, jakie dotyczą przemysłu i handlu drzewnego.

Płaszczyzna, która jest zakresem spraw podatkowych, jest jednocześnie ogromnie wrażliwym gruntem na wszelkie, chybiające celu, pociągnięcia władz rządowych. To też trzeba z szczególną uwagę i jaknajdalej idącą znajomością rzeczy przystępować do zamierzonej zmiany lub uchwalenia nowego podatku, w przeciwnym razie gospodarcze istnienie wielu placówek przemysłowych, może być zakwestjonowane.

Jak niekorzystnie wpływa na przemysł drzewny zbytnie obciążenie go podatkami, najlepiej dowodzą lata 1924 i 1925, kiedy to rząd owiany duchem fiskalizmu i świadom konsekwencji tego, narzucił na przemysł drzewny brzemię nadmiernych podatków.

Łącznie z faktem opracowania przez rząd nowego projektu podatku majątkowego, wypłynęły na szersze wody, interpretacje w tej materji.

Naogół opinja publiczna, a szczególnie sfery przemysłowe, wyrażają swe niezadowolenie i wytykają tu i owdzie braki oraz krzywdzące przepisy, dotyczące podatku majątkowego, który ma być obleczony w zreformowaną szatę.

Rozpatrując, nawet pobieżnie, istotę projektowanego podatku ze stanowiska przemysłu drzewngo nietrudno powziąść konkluzję, że istota tego źródła dochodów fiskalnych, koliduje z zasadniczymi warunkami życia przemysłu i handlu drzewnego.

Szczególnie przemysł drzewny jest zainteresowany w przychylnem dla płatników zreformowaniu ustawodawstwa podatkowego, gdyż stanowczo jest on przeładowany różnorodnemi „niespodziankami“ natury, czy to handlowej, czy też ekonomicznej. Nowy projekt, przechodzący fazy rozważań i będący w stadjum opracowania, stał się celem, o który uderzają wszelkiego rodzaju pociski zastrzeżeń ze strony różnych dziedzin przemysłowych, co najlepiej się uwidacznia w odpowiednich reklamacjach.

Nie dziw, że przemysł i handel drzewny, strzegący swych interesów i warunków bytu, zajął wyraźne stanowisko wobec nadchodzącej fali, krzywdzących go przepisów.

Dobra i zdrowa jest myśl ulepszenia t. zn. zracjonalizowania systemu podatkowego, który u nas kuleje, lecz posunięcia te należy przeprowadzać, wnikając w interesa tych, których obciążenie podatkowe dotyczy.

Jest rzeczą bardzo wątpliwą, czy przez wprowadzenie stałego podatku majątkowego oraz podwyższenie innych podatków, uleczy się niedomagania toczące od dawna aparat podatkowy.

Odbiera się wrażenie, jakoby czynniki skarbowe szukały po omacku drogi wyjścia z labiryntu, jakie stworzyło dotychczasowo ustawodawstwo w zakresie podatkowym.

Ustawiczne zmiany w tej dziedzinie, zazwyczaj będące odpowiednikiem zmian polityki skarbowej, dały właśnie ten rezultat, że z chwilą przystąpienia do rekonstrukcji ustroju podatkowego, idea jej wyraziła się w.... projekcie uchwalenia stałego podatku majątkowego i budynkowego, tudzież znacznego podwyższenia innych, co zwiększa obciążenie o 250 milj. zł.

Odnośnie podatku dochodowego, zaznaczyć należy, że pozostaje on narazie bez zmian, natomiast podatek przemysłowy jest w chwili obecnej w stadjum przeprowadzanie zmian, drogą podporządkowania przepisów do warunków gospodarczych kraju.

Jak wiadomo do czasu ostatecznego zreformowania jego, ma obowiązywać niższa stopa dla handlu detalicznego.

Ogół przemysłowców ogólnie stwierdza, że skala obciążenia różnorodnemi świadczeniami na rzecz skarbu i samorządów, doszła już do najwyższego punktu, zatem uchwalenie nowych podatków, z pozostawieniem starych i do tego nieodpowiadających sposobem pobierania opłat, względnie o przestarzałych przepisach, bezwarunkowo przekroczy granice możności płatniczej obywateli, którzy, jako przemysłowcy, a szczególnie, jako przemysłowcy drzewni, są narażeni na różne figle konjunktury.

Potrzeba modernizacji podatku przemysłowego jest tak wyraźną, tak konieczną, że wszelkie wątpliwości w tym względzie z natury faktu muszą ustąpić miejsca natychmiastowemu podjęciu odpowiednich kroków, tymczasem nowelizacja uwidoczniła się w słabem i niewiele znaczącem obniżeniu stawki do 1 proc.

W każdym razie tylko ten rys może rzucić do pewnego stopnia dodatni refleks na ogólną akcję rekonstrukcji dziedziny podatkowej.

Lecz, jak nadmieniliśmy wyżej, jest to zbyt słabe pociągnięcie, nawet uwzględniwszy potrzebę planowego i oględnego przeprowadzenia przekształcenia ustroju.

Nie można w tej chwili wydać jakiegoś konkretnego orzeczenia o istocie podatku majątkowego, ponieważ znacznie tu utrudnia niejednolity stosunek płatników i skarbu do reformy podatkowej, co ma również i ten skutek, że zwiększa się dezorjentacja w polityce fiskalnej.

Brak wytycznej w tym kierunku i rezultaty tegoż, jakie widzieliśmy przed dwoma laty, są nam do dziś dnia pamiętne.

Gdy bowiem państwo, przychylając się wówczas do interesów gospodarczych, zwolniło zbytnio przykręconą śrubę podatkową, wtedy władze samorządowe ze swej strony nieomieszkały podwyższyć podatki, niwecząc w ten sposób lojalne zamierzenia rządu.

Przemysł drzewny wielokrotnie odczuł ten stan rzeczy.

Najbardziej charakterystycznym przykładem w tym względzie było silne dążenie samorządów do pobierania podatku od nadchodzących ładunków drzewnych.

Na mocy artykułu 26 ustawy o rozbudowie miast, zwalnia się od tego podatku materjały budowlane, zwłaszcza zaś drewno.

Postanowienie to nie było kwestjonowane w 1926 roku, władze niektórych miast, interpretując na swój sposób brzmienie ustawy, powzięły konkluzję, że od podatku może być zwolniony tylko budulec obrobiony, czyli, ulgi te nie dotyczą materjałów okrągłych, przeznaczonych wyłącznie na cele budowlane.

Stojąc na tem stanowisku, poszczególne miasta przystąpiły do poboru podatku, jakkolwiek postępowanie to nie było zgodne ani z duchem, ani z literą rozporządzenia.

Powyższe tylko popiera tezę, że zagadnienia z dziedziny podatkowej nie są wzięte w orbitę badań, co ma ten skutek, że dla poborców otwiera się szerokie pole do niesłusznego ściągania świadczeń na rzecz samorządów lub skarbu, a dla płatników jest bezcelowem odwoływanie się do wyższych instancji, gdyż rezolucję w tym względzie można zawsze przewidzieć.

Niezbędną jest zatem gruntowna reforma całej machiny podatkowej; trzeba każdy podatek z osobna poddać ścisłej analizie, zbadać stopień jego racjonalności, unormować stopę odpowiednio do warunków gospodarczych, znieść (względnie uzupełnić) dotychczasowe niejasne przepisy, co do poboru świadczeń, a przedewszystkiem oczyścić atmosferę, w której zakwitła myśl rekonstrukcji ustroju podatkowego, od szkodliwego dla gospodarstwa, ducha fiskalizmu.

Rozwój i stan cen drewna w L. P.

Główny sezon sprzedażny minął i wobec tego wypada, zastanowić się krótko nad jego przebiegiem. O ile chodzi o kresy wschodnie, stosujące sprzedaż systemem powierzchniowym, to stwierdzić wypada, że poszukiwanie drewna rozpoczęło się stosunkowo dość wcześnie, bo już jakieś 2—3 miesięcy przed rozpoczęciem nowego roku gospodarczego. W dyrekcjach zachodnich główne sprzedaże odbyły się w grudniu i styczniu, a więc w okresie stosunkowo krótkim. Usposobienie zwyżkowe trwało od samego początku kampanji, aż gdzieś do końca stycznia, poczem nastąpił okres stabilizacji cen na poziomie dotychczas najwyższym i dopiero w kwietniu mamy lekki spadek, ale jedynie w dziale kłód i dłużyc sosnowych tartacznych i sosnowych kłód budowlanych. Według danych Ministerstwa Rolnictwa kształtowały się ceny w poszczególnych Dyrekcjach L. P. w złotych w październiku 1927 r. i kwietnia 1928 r. jak następuje:

	październik 1927 r.	kwiecień 1928 r.	—wzrost +spadek
Kłody i dłużyce sos. tart.			
Warszawa	59,00 zł	75,00 zł	+23%
Radom	52,00 „	68,00 „	+30 „
Siedlce	69,00 „	54,00 „	—21 „
Wilno	45,00 „	50,00 „	+11 „
Białowieża	46,50 „	55,00 „	+17 „
Poznań	32,00 „	65,50 „	+106 „
Bydgoszcz	45,60 „	63,00 „	+38 „
Toruń	41,70 „	75,00 „	+78 „
Kłody sosnowe budowlane			
Siedlce	48,00 „	50,45 „	+ 4 „
Białowieża	39,50 „	45,00 „	+12 „
Wilno	35,00 „	38,00 „	+ 8 „
Kopalniaki sosnowe			
Warszawa	30,00 „	39,00 „	+30 „
Radom	28,00 „	37,00 „	+31 „
Siedlce	22,00 „	29,50 „	+36 „
Poznań	23,60 „	31,60 „	+33 „
Bydgoszcz	25,51 „	32,00 „	+23 „
Toruń	27,00 „	31,00 „	+15 „

Kapitał w przemyśle drzewnym.

(Ciąg dalszy.)

Ten nieznaczny dopływ kapitałów akcyjnych do przemysłu drzewnego oczywiście niemożna tłumaczyć inaczej — jak małą rentownością tej gałęzi przemysłu w przedrewolucyjnej Rosji, która przeciętnie przynosiła mniejsze zyski od państwowych papierów procentowych.

Te powody nie tylko oddziaływały na przypływ kapitałów obcych lecz i na dopływ rodzimego wielkiego kapitału do przemysłu drzewnego, jest zresztą zupełnie naturalnem zjawiskiem, że wielki kapitał szukał możności pracować tam, gdzie były dla niego najwięcej sprzyjające warunki.

Skutkiem tego, nieliczne, pracujące przed rewolucją, towarzystwa akcyjne zeŝrodkowały się w północno-zachodniej części kraju, gdzie dzięki obecności dogodnych, transportowych arterji — sprzyjającym warunkom dla wyróbki i zbytu drewna — bliskości portu, ułatwiającego eksport zagranicę i dzięki dużej pojemności miejscowego rynku, kapitał mógł liczyć na uzyskanie odpowiednich zysków.

W roku 1913 na terytorjum, zajętem dzisiaj północno-zachodnią częścią kraju, (przeważnie w Leningradzie,) było 17 towarzystw akcyjnych z kapitałem po nad 21 milj. rub. z ogólnej liczby 48 towarzystw akcyjnych przemysłu drzewnego z kapitałem 47,5 milj. rub. działających w całej byłej Rosji.

Czas powstania tych 17 przedsiębiorstw akcyjnych przedstawia się jak następuje:

w latach 60-ch XIX wieku	1 tow.
„ 80-ch XIX „	1 „
„ 90-ch XIX „	5 „
w pierwszem dziesięciol. XX „	7 „
za czas od r. 1900 do r. 1914	3 „

W czasie wojny, powstawanie spółek akcyjnych wzmogło się, i tak od r. 1914—1917 r. ukonstytuowało się 45 towarzystw z których 26 tow. akc. znajdowało się w północno-zachodniej części kraju.

Ścisłą sumę kapitałów, włożonych do rosyjskiego przedwojennego przemysłu drzewnego nie da się teraz ustalić, lecz można je określić w przybliżeniu na 450 milj. rubli.

W obecnym czasie przedstawiamy rażącą różnicę między kapitałem zakładowym a obrotowym przedsiębiorstwa, nie tylko dlatego, że kapitał zakładowy

Kłody świerkowe tartaczne			
Siedlce	45,00 zł	45,50 zł	— 7%
Lwów	38.50 „	40,00 „	+ 2 „
Kłody dębowe stolarskie			
Białowieża	110 „	110 „	— „
Łuck	135 „	155 „	+15 „
Papierówka			
Siedlce	28,50 „	30,00 „	4 „
Wilno	25,00 „	25,20 „	— „
Białowieża	27,00 „	29,50 „	11 „
Szczapy sosnowe opałowe			
Warszawa	14,00 „	15,00 „	—
Radom	12 00 „	16,00 „	—
Siedlce	13,00 „	13,00 „	—
Wilno	8,00 „	8,00 „	—
Białowieża	13,00 „	16,00 „	—
Poznań	9,40 „	11,50 „	—
Bydgoszcz	12,90 „	14.50 „	—
Toruń	10,10 „	16.00 „	—
Szczapy opałowe świerkowe			
Lwów	9,00 „	11,00 „	—
Szczapy opałowe bukowe			
Lwów	13,50 „	13,00 „	—

W sezonie sprawozdawczym ceny drewna w Polsce doszły jak już powiedzieliśmy, do najwyższego dotychczas poziomu. Przyczyniło się do tego w głównej mierze zawarte prowizorjum z Niemcami, wobec czego obserwujemy taki osobliwy stan rzeczy, podczas gdy surowiec eksportowany do Niemiec loco granica polsko-niemiecka podrożał może o jakieś 10% (średnia statystyczna), to drewno użytkowe w kraju zwyżkowało znacznie więcej. To znaczy, że tartacznicy krajowi brali za podstawę swej kalkulacji możliwość wywozu materjału tartego do Niemiec oraz wyższe tamtejsze ceny. W rzeczywistości więc z porozumienia z Niemcami korzysta mniej nasz tartacznik lub kupiec jak przedewszystkiem właściciel lasu.

W dziale kłód i dłużyc sosnowych tartacznych na pierwsze miejsce wysuwają się dyrekcje zachodnie, wśród nich znów Dyrekcja Poznańska, która sprzedawała w październiku r. ub. jeszcze niemal wyłącznie drewno sówkowe, podczas gdy w dalszych miesiącach odsetek schorzałego drewna waha się między 25 a 15%. Niemniej zwyżka ceny średniej o przeszło 100% zasługuje bez wątpienia na pewną uwagę. Bydgoszcz sprzedawała już od samego początku zdrowe drewno, lecz pomimo to notowania zwyżkowały o blisko 40%. Toruń sprzedawał z początkiem kampanji jeszcze drewno sówkowe (wprawdzie niezbyt wielki odsetek). Zwyżka dochodząca do 80% jest tem znamienniejsza, że w kwietniu, średnia statystyczna utrzymywała się już od trzech miesięcy na poziomie niezmienionym, podczas gdy w innych dyrekcjach mamy do zanotowania lekki spadek. O ile siedem dyrekcyj zdołało przeprowadzić poprawki cen i to stosunkowo dość poważne, to Radom nie zdołał utrzymać swego stanu posiadania z początku kampanji, wykazując w kwietniu spadek w wysokości 21%, o ile za podstawę naszego porównania weźmiemy październik r. ub.

Kłody sosnowe budowlane zwyżkowały z początkiem kampanji stosunkowo dość znacznie. Różne momenty przemawiały za tem, że przemysł budowlany ożywi się. Szerokie nadzieje wywołała zapowiedziana akcja budowlana Rządu, która jednak spełzła na niczem. Temsamem obniżyły się też wszelkie widoki i ceny zaczęły znów spadać.

Dobra konjunktura w dziale kopalniaków utrzymywała się przez cały okres sprawozdawczy, przyczyniając się do dość poważnej zwyżki cen. Wywóz zagranicę, w szczególności do Niemiec cofnął się w ostatnich miesiącach o kilkadziesiąt procent a jeżeli kopalniaki nadal zwyżkowały, jo jedynie dzięki dużemu zapotrzebowaniu z strony kopalń krajowych, które płacą wyższe ceny aniżeli zagranica. W związku z tem musimy zwrócić uwagę na ograniczenie podaży wskutek wyczerpania się zapasów sówkowych, co również przyczyniło się do wzrostu cen tego sortymentu.

Kłody świerkowe tartaczne nie zmieniły cen.

Tak samo i dębowe kłody stolarskie notują zawsze równo, abstrahujemy od drobnych zmian w Dyrekcji Łuckiej.

Papierówka również podrożała nieznacznie, doszedłszy najwcześniej do obecnego swego najwyższego poziomu.

Jeszcze raz powrócić musimy do kłód i dłużyc sosnowych, jako sortymentu dominującego w transakcjach. Biorąc tu razem wszystkie dyrekcje L. P. stwierdzić nam wypada, że sosna tartaczna podrożała w porównaniu ze stanem cen w październiku stosunkowo dość znacznie, przyczyniając się do powiększenia braku kapitału obrotowego. Przemysł nasz, niema jak dotąd, poważniejszych źródeł kredytowych albo nie może z nich dostatecznie czerpać. Tem też tłu-

---

włożony w inwentarz przedsiębiorstwa, budowle, urządzenia itp. przedstawia z siebie nie likwidującą się część tegoż kapitału, lecz głównie dla tego, że strona natury prawnej kapitału zakładowego teraz jest zupełnie inna, gdyż kapitał ten w obecnych warunkach niemoże być objektem operacji finansowych.

W czasach przedwojennych kapitał zakładowy przemysłu drzewnego wynosił mniejwięcej 100 milj. rubli i kapitał obrotowy — 350 milj. rubli zaś kredyt w przeróżnych postaciach dochodził do setek miljonów rubli.

Przytem do kapitału zakładowego w wysokości 100 miljonów rubli nie jest włączoną wartość lasów, należących do poszczególnych przedsiębiorstw, ziemi oraz urządzeń transportowych.

Wobec tego, stosunek kapitału obrotowego do zakładowego przedstawiał się jak 3,5 : 1, t. j. własny kapitał obrotowy przewyższał o 3,5 razy kapitał zakładowy przedsiębiorstw przemysłu drzewnego.

Ten ustrój kapitału po rewolucji uległ znacznym zmianom.

Trzeba wziąść pod uwagę, że tartaki w końcu XIX i początkach XX wieku były urządzone bardzo prymitywnie i dlatego ich kapitał zakładowy sam przez się nie mógł być dużym.

Współczesne tartaki różnią się od zbudowanych przed kilku dziesiątkami lat w pierwszem rzędzie tem, że mają nowe, szybkobieżne ramy i inne udoskonalone maszyny i warsztaty pomocnicze; posiadają mechanizację transportu wewnątrz — wprowadzają skomplikowane urządzenia sortownicze, mechanizację transportu desek na składy, oraz układają je w nich za pomocą elewatorów.

Wobec tego kapitał zakładowy tych przedsiębiorstw bezwzględnie jest większy od takiegoż kapitału, potrzebnego na urządzenia tartaku o równorzędnej produkcji w czasach przedwojennych.

Jeżeli koszta budowy tartaku o 4—6 ramach w czasach p r z e d w o j e n n y c h wynosiły przeciętnie 30,000 do 40,000 tys. rubli na jedną ramę*), to budowa o nowoczesnym typie, będzie kosztowała średnio 200,000 do 300,000 tys. rubli za jedną ramę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

*) Według danych pracy Ł. I. Piesockiego książka IX „Lesopilnoje Dieło“.

maczyć należy wciąż jeszcze wielki wywóz surowca oraz niezadowolenie z układu z Niemcami, którzy żądają kredytowania sum należnych dostawcy polskiemu, nękanemu ustawicznym brakiem gotówki

Kończący się sezon należy bodaj do najburzliwszych, gdyż niejednokrotnie ceny sosny tartacznej, oczywiście o wysokiej miąższości przekraczały 100 zł, co jest jak na nasze stosunki polskie wprost bajeczne. Taksamo i cena kopalniaków w wysokości 40 zł, niekiedy nawet o kilka złotych wyższa, jest zjawiskiem niepospolitem.

Z rynku angielskiego.

Londyn, w maju.

Bieżący miesiąc, a ściśle mówiąc, druga jego połowa, była dla tutejszego rynku drzewnego, okresem żywszych obrotów w porównaniu z kwietniem.

Nieco większe zainteresowanie niektórymi sortymentami, można było wyraźnie spostrzec na londyńskiej giełdzie, jakkolwiek ten, kto uważnie śledzi za trybem zawierania tranzakcji, nie może oprzeć się wrażeniu, że jednak istnieje do pewnych granic powściągliwość w zakupach na rynkach angielskich.

Jeszcze przed kilku tygodniami rynki drzewne W. Brytanji nie budziły nadziei w kołach dostawców, że popyt zwiększy się na te wymiary, jakie były poszukiwane w kwietniu, obecnie można zaobserwować ogólną, chociaż nieznaczną zmianę na lepsze.

Dostawy drewna z Skandynawji niewątpliwie ożywiły rynek, tak, że bieżącą sytuację można nazwać nawet (uwzględniwszy osłabienie konjunktury) pomyślną.

Sfery eksporterów skandynawskich i finlandskich żywo interesują się kwestją rozmiarów konsumcji drewna w Anglji, po otwarciu żeglugi.

Naturalnie mowy być nie może o takich obrotach, jakie miały miejsce w 1927 r. niektórzy jednak twierdzą, że letni eksport w porównaniu z tym samym czasem r. ub., osięgnie conajmniej 65 proc.

Finlandski wywóz drewna do 1 maja r. b. wynosił ogółem 630 tys. stds., przyczem do Anglji wywieziono 193 tys. stds. (do Niemiec tylko 92 tys. stds.), podczas gdy za ten sam czas w r. ub. dostarczono tam że 389 tys. stds. a w 1926 r. — 195 tys. stds.

W przeciwieństwie do rynku angielskiego, rynek francuski zwrócił większe zainteresowanie na dział drewna świerkowego.

Ostatnio nawet i Anglja nadsyła zapytania odnośnie świerku, lecz ceny zań ofiarowane pozostawiają jeszcze wiele do życzenia.

Jak w ub. mies. tak też i w maju polsko-angielski handel drzewny charakteryzują, ospałe i słabe obroty. Materjałów przetartych podług angielskich wymiarów jest w porcie gdańskim tak niewiele, że po sprzedaniu tych resztek może nastąpić przerwa w handlu z W. Brytanją.

Kupcy angielscy szczególnie interesują się polską stolarką i dealsami.

Chętnych nabywców możnaby znaleźć na wymiary 2×6 i 2×4 (jak w kwietniu).

Pomimo dobrego popytu na te dymensje, ofiarowane, za nie ceny nie przekraczają poziomu kwietniowego, co jest powodem, że nadsyłane pytania, pozostają tylko pytaniami — Anglicy nie chcą ustąpić.

Ponieważ zakupy importerów angielskich ograniczają się jedynie do zaspokojenia bieżącego zapotrzebowania, dlatego uzasadnionem jest przewidywanie o ciągłości obrotów, które jednakowoż będą wciśnięte w granice średniego popytu.

Za tem ostatniem przemawia i ta okoliczność, że wszystkie porty wybrzeża Anglji mogą obecnie przyjmować ładunki, co wpłynie na zwiększony dowóz i zaostrzy konkurencję.

W swoim czasie spodziewano się w Gdańsku większego zapotrzebowanja ze strony Anglji z racji lokautu szwedzkiego.

Dziś jasnem jest, że zatarg w przemyśle drzewnym Szwecji, absolutnie nie wpłynął na wzrost zapotrzebowania angielskiego na polskie drewno, ponieważ zmniejszenie szwedzkiej produkcji nastąpiło niemal jednocześnie z ograniczeniem zakupów angielskich importerów.

Zainteresowanie rosyjskiem drzewem zmalało; dowóz uskutecznia się mniejszemi partjami.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że w r. bież. finansowanie eksportu rosyjskiego przez firmy angielskie jest szczuplejsze niż w 1928 r. W kołach kupieckich City, krążą komentarze na temat ukonstytuowania się (w połowie maja) w Londynie wielkiego tow. akc. z kapitałem 600 tys. f. szt. p. f. „Britisch and European Timber Trust Ltd", którego zadaniem ma być przeprowadzenie na wielką skalę eksportu drewna polskiego, przez ujęcie większych eksploatacji leśnych w Polsce.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Rychtal D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 19. maja 1928 r.

Grab	wałki opałowe	za mp.	14.00	zł
Brzoza	szczapy „ I kl.	„	18.00	„
„	„ „ II „	„	15.03	„
„	wałki „ łupane i okrągłe	„	15.00	„
Osika	szczapy „ II kl.	„	10.66	„
„ †	„ „ II „	„	8.00	„
„ †	wałki „	„	6.00	„
Sosna	szczapy „ II kl.	„	14.57	„
Świerk	IV kl.	za m3	71.00	„
„	drągi I kl.	za sztk.	4.00	„
„	„ II „	„	2.50	„
„	„ III „	„	2.25	„

Nadleśnictwo Państwowe Rychtal D. L. P. Poznań
Licytacja w dniu 21. maja 1928 r.

Sosna	II kl.	za m3	80.00	zł
„	III „	„	70.00	„
Świerk	III kl.	„	67.00	„
Iglaste	szczapy opałowe	za mp.	15.00	„
„	wałki „	„	10.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Durowo D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 22. maja 1928 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	14.34	zł
Olsza	„ „	„	12. 0	„
Osika	„ „	„	8.50	„
„	wałki „	„	6.00	„
Sosna	szczapy „	„	12.06	„
„	wałki „	„	10.69	„

Nadleśnictwo Państwowe Świeca D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 23. maja 1928 r.

Sosna	III kl.	za m3	63.41	zł
„	IV „	„	42.47	„
„	szczapy opałowe	za mp.	12.13	„
„	wałki „	„	9.16	„

Nadleśnictwo Państwowe Boruszynek D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 24. maja 1928 r.

Sosna	II kl.	za m3	47.20	zł
„	III „	„	39.47	„
„	IV „	„	29.35	„
„	szczapy opałowe	za mp.	10.00	„
Olcha	„ „	„	12.16	„
„	wałki „	„	7.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Wanda D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 26. maja 1928 r.

Akacja	wałki opałowe	za mp.	9.00	zł
Brzoza	żerdzie II kl.	za sztk.	2.23	„
„	szczapy opałowe	za mp.	12.50	„
„	wałki „	„	9.40	„
Sosna	II kl.	za m3	45.50	„
„	III „	„	40.74	„

„	IV „	„	35.40	„
„	drągi I kl.	za sztk.	3.00	„
„	„ II „	„	2.00	„
„	„ III „	„	1.20	„
„	wałki użytkowe	za mp.	12.02	„
„	szczapy opałowe	„	12.07	„
„	wałki „	„	9.25	„

Nadleśnictwo Państwowe Osie D. L. P. Bydgoszcz
Submisja w dniu 30. maja 1928 r.

Sosna	I—IV kl. 1.193,63 m3	za m3	83.90	zł

Nadleśnictwo Państwowe Gliśnica D. L. P. Poznań
Licytacja w dniu 30. maja 1928 r.

Dąb	IV kl.	za m3	75.00	zł
„	V „	„	63.64	„
„	wałki opałowe	za mp.	10.90	„
Sosna	drągi II kl.	za sztk.	3.09	„
„	wałki użytkowe	za mp.	20.00	„
„	szczapy opałowe	„	15.20	„
Brzoza	„ „	„	12.68	„
„	wałki „	„	10.97	„
Olcha	szczapy „	„	12.50	„
„	wałki „	„	10.25	„
Osika	szczapy „	„	9.33	„
„	wałki „	„	7.00	„
Świerk	„ „	„	7.04	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 1. 6. 1928 r., na żyto: 50.50—52.00 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Wstrzymanie spławu drzewa na Niemnie. Z ramienia władz polskich wydelegowana specjalna komisja na pograniczu polsko-litewskie w rejonie Druskiennik odbyła konferencję z odnośnymi czynnikami litewskimi w sprawie spławu drzewa litewskiego na Niemnie. W wyniku konferencji władze polskie postanowiły, iż do czasu ukończenia rokowań wzbronione jest spławianie drzewa po Niemnie stroną polską. W związku z tem w dniu wczorajszym władze graniczne wstrzymały na Niemnie i Mereczance 5 tratew drzewa.

Z przemysłu drzewnego w okręgu wileńskim. Związek przemysłowców leśnych w Wilnie zwrócił się ostatnio do Rady Miejskiej o zwolnienie nieobrobionego budulca od miejskiego podatku od ładunków przywożonych do Wilna drogą kolejową. Podatek ten wynosi od 25 do 50% frachtu kolejowego i uniemożliwia przemysłowi tutejszemu zaopatrywanie się w surowiec. Po wojnie bowiem tartaki wileńskie nie mogą już zaopatrywać się w drzewo drogą wodną, przestrzeń bowiem lasów w basenie Wilji, należąca obecnie do Polski zmalała, a jednocześnie, wskutek rabunkowej eksploatacji podczas wojny i w niektórych okresach po wojnie, lasy znacznie zubożały. To też tartaki wileńskie, które przed wojną przecierały od 250 do 270 tys. metrów sześc. drzewa okrągłego rocznie przecierają obecnie zaledwie 70—80 tys. i muszą dowozić drzewo koleją z dalszych odległości.

Firma Deutscher Wirtschaftsbund für Polen E. V. Sitz Breslau 5. Salvatorplatz 8 podaje, że firmy niemieckie pragną wejść w stosunki z polskim eksporterami drzewa; firmy niemieckie pragną nawiązać stosunki z polskiemi firmami hurtowemi drzewnemi; niemieckie firmy poszukują przedstawicieli dla urządzeń tartakowych; berlińska firma poszukuje przedstawicieli dla swych maszyn do obróbki metali, drzewa i do wyrobu narzędzi.

Komunikat
Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

Zebranie członków Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu odbędzie się dnia 14 czerwca rb. o godz. 15-tej w sali hotelu „Britanja" Poznań, Św. Marcin 44.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie
2. Sprawozdanie z odbytych konferenyj w Warszawie
3. Organizacja kredytu dla Przemysłu Drzewego w Wlkp.
4. Wolne głosy,

na które Zarząd Związku uprzejmie zaprasza Członków Związku oraz wszystkich przemysłowców drzewnych dotychczas niezrzeszonych.

Zarząd:
(—) Bystrzycki, Prezes (—) Potoczny, sekretarz
(—) Paetz, Skarbnik

Notowania dewiz z dnia 2. czerwca 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57,51	46,90	43,52	11,25	—	—	58,17	79,81
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81,45	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	—	—	20,40	23,94	608,00	—	124,18	169,87
Belgja	4½	123,94	100 belg.	—	—	58,26	34,985	13,96	354,50	—	72,45	90,05
Bukareszt	6	172,—	100 l.	—	—	2,574	792	0,62	15,75	—	3,20	4,36
Budapeszt	6	155,90	100 pengo	—	—	72,91	27,98	—	—	—	90,61	123,92
Holandja	4½	358,31	100 gld. hol.	360,10	—	168,56	12 09	40,39	1025,—	—	209,55½	286,51
Kopenhagen	5	238,88	100 k. d.	—	—	112,09	18,185	26,86	681.75	—	109,3[illegible]	190,50
Londyn	4½	43,38	1 funt szterl.	43,53	25,01	20,378	—	4,88	124,02	—	25,33	34,65
Nowy York	4	891,41	1 dolar	8,90	—	4,17,30	4,88,37	—	25,39	—	5,18,75	709,20
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	35,11	—	16,43	124,02	3,93¾	—	—	20,43	27,19
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26,41	—	12,367	164,75	2,96½	75,40	—	15.37	21,14
Rzym	6	172,—	100 l.	47,00	—	21,995	92,68	5,27	133,80	—	27,34	37,39
Szwajcarja	3½	172,—	100 fr. szwajc.	171,86	—	18,45	25,333	19,28	48,950	—	—	136,75
Sztokholm	4	238,88	100 k. szw.	—	—	112,98	18,19	26,84	681,50	--	139,22½	190,45
Wiedeń	6	125,43	100 szyling.	125,44	—	58,73	34,70	14,08	358	--	73,00½	—

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m3	Kopalniaki i inne użytkowe m3	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. w R. D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
5. VI. 28.	10⁰⁰	P. N. Darzlubie												
		(kancelarja)	d. - toruńska	dąb	I-V	75	46,28							
				sosna	I-IV	383	285,63							
				świerk	II-IV	42	11,93							
				brzoza	I-IV	32	9,84							
				buk	II-IV	249	98,47				57	812	S	
	10⁰⁰	P. N. Darzlubie												
		(kancelarja)	d. - toruńska	buk	I-IV	384	250,61							
				grab	II	1	0,58				58	813	S	
	10⁰⁰	Zarząd Leś. Kom. O.C. Biedrusko (lokal Gospod.	w. - pozn.	dąb	III-V		87,—							
		Obozowej)		sosna	III		20,—				60	844	L	i większą ilość drewna
6. VI. 28.	10⁰⁰	P. N. Stary Sącz												opał.; w dębinie 12 m³ †
		(kancelarja)	d. - lwowska	jodła }										
				świerk }			1493,—				57	800	S	
	12⁰⁰	P. N. Boruszynek												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	2101	1088,07							
				świerk	III-IV	50	27,40				57	805	S	
		Liceum Krzemienieckie												
		(kancelarja)	w. - łuckie	dąb			5000,—				58	822	S	
8. VI. 28.	11⁰⁰	P. N. Ostróg												
		(kancelarja)	d. - łucka	dąb			822,—							
				sosna			1108,—							
				jesion			67,—							
				brzoza			162,—							
				inne gat.			26,—			2887—	57	819	S	i 504 szt. podkł. sosn.
	11⁰⁰	P. N. Gniewowo												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	2686	1088,77							
				buk	I-IV	842	496,41		74,60					
				dąb	I-V	241	147,58		98,40					
				olsza	I-IV	11	5,31				59	833	S	
	11³⁰	P. N. Podanin												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	1487	674,15	177,28			59	834	S	
9. VI. 28.	11⁰⁰	P. N. Wirty												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	740	461,97				60	839	S	
11. VI. 28.	12⁰⁰	D. L. P. Radom												
		(kancelarja)	d. - radom	sosna			1209,45							
				jodła			525,44							
				dąb			55,09							
				buk			34,54				58	824	S	
12. VI. 28.	11⁰⁰	P. N. Kąty												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	2053	928,13							
				buk	I-IV	59	45,50							w tem † sosn. 362,19
				dąb	I-V	12	23,27							m3, grabu 4,02 m3,
				brzoza	II-IV	21	9,07							brzozy 1,61 m3, buk
				grab	I-IV	114	23,32							4,85 m3, świerk 2,10
				świerk	III-IV	41	8,69							m3, i na sprzedaż
				dagl.	III-IV	44	6,03							26 szt. drągów brzoz.
				wiąz	III-IV	4	1,30				59	832	S	i sosn. 3413 szt.
13. VI. 28.	12⁰⁰	D. L. P. Radom												
		(kancelarja N. Kielce)	d. - radom	sosna			1097							
				jodła			29,41							
				dąb			52,08				59	835	S	
14. VI. 28.	9⁰⁰	P. N. Lipusz												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV		325,23				60	840	S	
		D. L. P. Warszawa												
		(kancelarja)	d. - warsz.								60	838	S	na 6,000 m3 stolarki sosn. eksp. i około 2,500 m3 stolarki krajow.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bart.

Przetarg.

Na sprzedaż 150.01 m3 kantóki sosnowej, 11.20 m3 bali sosnowych 394.34 m3 desek sosnowych obrzynanych, 80.57 m3 desek jodłowych obrzynanych i 71.75 m3 bali jodłowych z tartaku państwowego w Garbatce odbędzie się dn. **18 czerwca 1928 r.** o godz. 12 w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. Lubelskiej 53.

Informacji udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu oraz Nadleśnictwo Garbatka 853

Dyrekcja Lasów państwowych w Radomiu

Submisja na drewno użytkowe.

Państw. Nadleśnictwo Lubichowo

poczta i stacja kolejowa w miejscu, powiat Starogard

sprzeda na ogólnych warunkach submisyjnych sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu następujące drewno użytkowe z roku gospodarczego 1927/28.

Los nr. 1. W leśnictwie Szlaga, cały rewir — 145 sztuk dłużyc sosnowych o masie 140,81 m3, w tem II kl. 31,29 m3, III kl. 85,56 m3, IV kl. 23,96 m3, (w tem † 8,22 m3. Odległość od stacji kolejowej Skórcz 9—10 klm.

Los nr. 2. W leśnictwie Lasek, oddział 46, 52, 37 — 228 sztuk dłużyc brzozowych o masie 39,55 m3, w tem II kl. 0,67 m3, III kl. 9,05 m3. IV kl. 29,83 m3. Odległość od stacji kolejowej Skórcz 5—7 klm.

Los nr. 3. W leśnictwie Lasek, cały rewir — 91 sztuk dłużyc sosnowych o masie 72,72 m3, w tem I kl. 1,60 m3, II kl. 14,38 m3, III kl. 52,97 m3, IV kl. 3,77 m3 Odległość od stacji kolejowej Skórcz 5—8 klm.

Los nr. 4. W leśnictwie Wdecki Młyn i Krampka — 68 sztuk dłużyc brozowych o masie 14,28 m3. w tem III kl. 4,05 m3, IV kl. 10,23 m3. Odległość od stacji kolejowej Ocypel 2—6 klm.

Los nr. 5. W leśnictwie Wdecki Młyn, oddział 76 — 43 sztuk dłużyc olchowych IV kl. o masie 5,52 m3. Odległość od stacji kolejowej Ocypel 7 klm.

Los nr. 6. W leśnictwie Wdecki Młyn, cały rewir — 174 szt. dłużyc sosnowych o masie 71,06 m3, w tem II kl. 4,25 m3, III kl 39,90 m3, IV kl. 26,91 m3. Odległość od stacji kolejowej Ocypel 5—7 klm.

Los nr. 7. W leśnictwie Młynki, cały rewir — 41 sztuk dłużyc sosnowych o masie 31,43 m3, w tem II kl. 1,81 m3, III kl. 22,86 m3, IV kl. 6,76 m3. Odległość od stacji kolejowej Ocypel 5 klm.

Pisemne oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" należy nadesłać do nadleśnictwa do dnia **14. czerwca b. r.** godziny 11-tej, poczem nastąpi otwarcie ofert w biurze nadleśnictwa. Drobne różnice w masie zastrzega się. Ceny podać należy na każdy los osobno. Dalszych szczegół udziela Nadleśnictwo.

Oferenci winni złożyć wadjum we wysokości 5% ogólnej oferowanej sumy kupna.

850 Nadleśniczy Państwowy.

375

Przetarg.

Na sprzedaż 101,68 m³ drewna użytkowego dębowego 988.41 m³ drewna użytkowego sosnowego i 195.42 m³ drewna użytkowego jodłowego z N-wa Jedlnia odbędzie się dn. **14 czerwca 1928 r.** o godz. 12 w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. Lubelskiej 53. Drewno położone na zrębach odległych od st. kol. Zagożdżon i Jedlnia od 3 do 10 klm.

Informacji udziela Dyrekcja L. P. w Radomiu oraz Nadleśnictwo Jedlnia.

Dyrekcja Lasów Państwowych

852 **w Radomiu.**

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.